

Никшић: “Закон о слободи вјероисповјести – насиље над црногорским друштвом”

У организацији Епархије будимљанско-никшићке јуче, 24. августа, у Никшићу је одржан округли сто на тему: “Закон о слободи вјероисповјести – насиље над црногорским друштвом” о којој су говорили: др Владимир Лепосавић, члан Правног савјета Митрополије црногорско-приморске и члан Правног тима за преговоре са Владом Црне Горе о Закону о слободи вјероисповјести, Дамјан Ђулафић, члан Правног савјета Епархије будимљанско-никшићке и члан Правног тима за преговоре о Закону о слободи вјероисповјести са Владом Црне Горе, мр Момо Копривица, правник, као и адвокат Стојан Мићовић, који се из Београда укључио посредством видео-линка. Модератор округлог стола био је Рајо Војиновић.

У свом излагању Дамјан Ђулафић је казао да је до сада о Закону о слободи вјероисповјести речено готово све са становишта правне науке и праксе: доказана је његова неуставност и неусаглашеност са међународним правним прописима, еклатантно одступање од препорука и смјерница Венецијанске комисије, доказано је да се Законом нарушава склад међу великим бројем темељних системских закона у Црној Гори, да је “бомба” у црногорском правном систему и на крају да је потка у немјерљивом социјалном немиру и

незадовољству у Црној Гори. Ђулафић је даље говорио о правном субјективитету неке Цркве или вјерске заједнице кроз призму самог Закона о слободи вјероисповјести, са посебним освртом на његову дискриминаторност у односу на правни статус који СПЦ у Црној Гори, њене епископије, требају да уживају.

Мр Момо Копривица је указао на то да је закон донијет без јавног и институционалног дијалога, као и да никада није формирана радна група за његову израду те да нијесу само критике на закон упућене од стране СПЦ, већ и од Јеврејске заједнице и Римокатоличке цркве у Црној Гори, нарочито у дјелу својинско-правних питања. Подсјетивши да о судбини закона одлучује друштво одбацујући га или прихватајући, Копривица је истакао да је очигледно да овај закон друштво одбацује, па као такав без легитимитета и упоришта од стране оних на које се односи, он застарјева, нема потенцијал да уређује и унесе ред у друштвене односе, па се може квалификовати као закон без душе јер не води рачуна о човјеку о онима на које се односи.

Адвокат Стојан Мићовић наглашава да је Закон о слободи вјероисповјести на негативан начин поново актуелизовао неке теме за које се сматрало да су већ решене прије 200 година, када су успостављени неки принципи односа Цркве и државе. Он је казао да је јасно да у једном демократском друштву, држава не смије да прекраја црквену организацију, утиче на црквену аутономију, нити да ствара Цркву. По изјавама политичара и појединих представника власти у Црној Гори види се да се то, како је казао Мићовић, не схвата најбоље. Мишљења је да Закон о слободи вјероисповјести има много спорних тачака и као посебно важно навео оспоравање правног субјективитета код СПЦ, истичући да иако то формално у закону није написано, оно произилази из његових одредаба.

По ријечима др Владимира Лепосавића овај Закон о слободи вјероисповјести ће ући у уџбенике и изучаваће се као лош примјер. У прилог томе наводи чињеницу да од момента усвајања нико од домаће стручне јавности није желио да закон брани, иако би неки то требало да чине по службеној дужности. А и кад га бране то углавном чине партијски војници рјечником политике и политикантства. Лепосавић је посебно нагласио да овај правни акт, који је јасан примјер мјешања у слободу вјероисповјести и угрожавања не само основног људског права на својину, већ и безбједности и мира, и онога

што су нормални људски односи који се заснивају бар на толеранцији и међусобном уважавању, није добио подршку ни од једног субјекта међународне заједнице, и да је то било јасно од самог почетка.

Вече је одржано без присуства публике уз директан он-лајн пренос Острог ТВ студија.

Весна Девић

mitropolija.com